

דרכיב ביה, או סוסיא או חمرا, או נפיל מכתלה ומגיה יתחלש וימות. דהא חובה דחמא בעולמי בહבל רדייף אפטהייה. ואילו ההוא גברא תב בתיובתה, נפיל באמצע יומוי מגו חילשא דביה, וימות.

ואילו תב ביומי עולמי, בדין משבח שרטוטין מצחיה, ג' רברבין וד' זעירין ותרין טרין מגו עינוי דסלקין לעילא. האילו גרא ארעא יהא מרעהה ויפול מערסיה וימות. דהא לעלמי נפילה אית ביה לבסוף.

עינוי זעיר דקיקין, דלא אתחזין גונין דילחון לפום שעה. וכד מסטלאן בהון איינון ירוזין ואופמין, האילו שפונו מדין ואפין אריכין בחדירו. בדין משבח למצחיה ב', שרטוטין וחד זעירא ביןיהו האילו באט פ' בלחודי ובאת ר' בשלימוי. האילו שעריה מליה ולא שעיע. אצלח בעובי ידו, ובאוריתא אי אשטדל אוף הבי. זעירא איהו בשיפי וגם בשרא לית ביה גשות רוחא. מפלל בגו חוטמי, בגון דנוקין דילחון דחיקין, ובגון כד נפיק רוחא בדיחקו לסתר שמאלא. בירכא דיליה לעילא מארכובא, רישמא חד דמאריה חבורה רעבד ליה חד רביא בסfine ביומי עולמי ואסטפן ביה. מקנא הוא לאתחיה עד דבגין נשא חיכין מגיה, בעי לאתפקנא בגוכרין אתרין ולא אהטפון וחיכין ביה. האילא ישתחף בר נש בהדריה דלא יצלה. חמדן איהו, אשטדל במה דלא אית ליה. חשיב גרמיה דאיהו גברא רבא, ולאו הבי. זכי לבנות ולא לבנים.

ואילו מתעלפין שרטוטין תרין זעירין ותרין רברבא למצחיה ואנפוי ספקין, זכי לבניין ולברתא חדא, או דילידת (בר) ואסתלקת מעולם. כד את חד אית ליה בתר אוונינה ימנא, רושם דטלופחא. וחד שעריא דמליה בריש אוונינה ואצבעא זעירא בידא שמאלא כפיף, בדין תקאים ותולדת בניין ובון, אי סיינין אלין יהונ לה בין רגלה, יברע ויפול חד ברא בין איינון, דיהא מבוע דגביע באורייתא. הוא מקריב ומפזר מביעין ונחלין דאוריתא ובשנין זעירין יתבניש מעולם. האילו מאינון אלף דמתפנסין מעולם מרייש שטא ועד ריש שטא ביומיין קדמאין.

מדאות ברב מקדשא לא אשכח בר שתין חסר חד ואלין איינון דמסטלאן מעולם כד יתבי ריחא, עד לא מטה זמניהו. בגין כד קדשא בריך הוא עאל ואוליף אוריתא לאינון ינווקין דאסטלאן מעולם כד יתבו ריחא. איינון קדמאי באינון מלין מהאי עולם עד לא מטה זמניהו. וקידשא בריך הוא אמר ליה להוא ממנה יופי"אל שםיה דקאים וקשר קשין דאוריתא. מאן הוא דין דאקדים לי. הדא הוא דכתיב, (איוב מ"א) מי הקדיםני ואשלם. ואשלם ודקאי. בדין גרא קדשא בריך הוא למטטרו"ז דאיהו קאים גו פרוכתא דפרסא ושטין אלף רבוא מاري דאולפנא דאוריתא שחגניה ואיהו מקשר קשין למאירה. אמר ליה, מאן חי דאקדים לי, מי הקדיםני ואשלם. איהו רשים גו מתיבתק או לא. אמר ליה, מאירה דעתם, לאו איהו במתיובתה דילוי, גו מתיבתק איהו. וכל איינון

דקדמי תהוט כל שמייא דיליה (נ"א דיל) הוא. הרא הוא דכתיב (איוב מ"א) מהתכלת כל הטעמים לוי הוא. בגין הדתין מתיבתין אית ליעילא. מתייבטא דההוא נער מטטרו"ן, ומתייבטא עלאה דקודשא בריך הוא. ובכל אמר דתגנון מתייבטא עלאה, לא דקידושא בריך הוא. מתייבטא דקודשא בריך הוא. ועודין אמר ליה קדרשא בריך הוא, אי הבי, לקיט ליה גבאי. לקיט דרקייעא, לא דמטטרו"ן. ועודין אמר ליה קדרשא בריך הוא, אי הבי, לקיט ליה גבאי. לקיט ליה וארח ליה. הרא היא דכתיב (שיר השירים ו) הדוי ירד לגנו לערגות הבשם. הדוי, לא קדרשא בריך הוא, במא דאת אמר, (שיר השירים ב) הדוי לי ואני לו הרועה בשושנים. ירד לגנו, לא גורן דרקייעא, דקימי בגון. לערגות הבשם, לא מתייבטא דמטטרו"ן. לרעות בגנים וללקוט שושנים, לעינייא ולאספלה באינז'ן מתייבטאן דיליה.

מאי וללקוט שושנים, אל תקרי שושנים, אלא שושנים. אלין איינז'ן דקדמי רוחא בהאי עלמא דמטתקלי (בו"ח ד"א איתא דמטתקלט) ומסטלקי מהאי עולם עד לא מטה זמניהו. ועודין קרי ההוא נער מטטרו"ן לגבrial דיקסת הסופר בחרצוי ואמר ליה, כתוב פרקא והב למלאך הטעות על פלוני דילוקט ליה מעלה ואחליקיט מיד, וסלקין ליה למתייבטא דמטטרו"ן בקדמייה. וטמן אמר מלמודיה דאייחי בידיה, ואוליף טמן מה דאוליף. לבתר סלקין ליה למתייבטא עלאה וחתים סתרין וורי דורייתא דהו סתימין בהאי עלמא. ויופיאל רב ממנה איזיל מגו מתייבטא עלאה וחתים סתרין וורי דורייתא מגו תרי מתייבטא כל מה דאקשוי במתייבטא דרקייעא איןון דמתיבטא עלאה, מתראין במתייבטא עלאה. דלית טמן פרבי וקוישין אלא במתייבטא דרקייעא, וחתים מתרי מתייבתי מלין דורייתא בדקה יאות. ועל דא כתיב (מהלום פ"ד) יילכו מחייב אל חיל.

ולומנא דאת יסתלקין פרבי וקוישין מגו מתייבטא דרקייעא, במא דאת אמר, יילכו מחייב אל חיל וכתיב (מהלום ק"ב) יהיו שלום בחילך שלוחה בארכנותיך. עד הכא רין דעיניין (בו"ח ד"א איתא בנז'נוונין לאספלה) באינז'ן לאספלה.

דיוקניין דחויטמא. חוטמא איהו חוטמא (נ"א חוטמא) ופרצוףא דבר נ"ש לאשחתמו דע. חוטמא זעירא (בו"ח ד"א איתא עקיבא וכן ל�מן) עמיקה דלא אתיישבא ברואי באורה מישר דא איהו דאכד פרצוףא דבר נ"ש, ודא איהו לאת ה' בלחדודי שלא שילמא, לא איהו דארח ענוגנותא אתעביר מגיה, חציפא איהו. שעיריה בין סומק לחויר תלת רישימין רברבעין על מצחיה, וג' אתרגין דלא אתחזון כל פה. תלת שרטוטין אחרגין מסטרא לא ומסטרא לא. שפונו דיליה רברבעין. בחציפותיה ממיל בקשייו כל מה דבעי, לא ריח ענוגנותא אתחזר מהותמיה (ופעל) על אנטפי. זהא כסופה וענוגנותא מנישר חוטמא על אנטפי. וזהא לית ביה כלל. בגין דאיהו חציפא, בדקיב וחיך במלוי.

ואי מתחברן שרטוטין מעל מצחיה ואינז'ן תלת רברבעין וב' זעירין ושעריה אופם, הא איהו בין תריין אתוון במתקלא, לא גמיך רישא, וחיך במלוי. ולא כל פה צערין רברבעין